

РЕШЕНИЕ

№ 31082

гр. София, 05.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 27.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8553** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Х. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане], против решение № 59-ОК/17.06.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Същото било издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон и неговата цел. Твърди, че било ирелевантно обсъждането на представеното с последващата молба писмено доказателство, тъй като било относимо към същинското производство по ЗУБ. Сочи, че органът е излязъл извън правомощията си, произнасяйки се по същество. Допустимостта на молбата била ограничена до представяне на обстоятелства, които не са представяни или разглеждани до този момент в производството по реда на ЗУБ. Цитира приложимото европейско право. Допълва, че разгледаните обстоятелства във връзка с личното положение на търсещия закрила не следва да се приемат за автоматично преклудирани. По изложените съображения моли решението да бъде отменено, а преписката – върната на органа за ново произнасяне.

В открито съдебно заседание жалбоподателят Х. А. А., редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Твърди, че преценката относно автентичността на представените с последващата молба документи е предмет на същинско производство по закрила, а не – на такова по допустимост.

Ответникът - интервюиращ орган на ДАБ при МС /И. М./, редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на

страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 27.06.2024 г. Х. А. А. от С. е поискал международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като Х. /собствено/ А. /бащино/ А. /фамилно/ от мъжки пол, [дата на раждане] в С., адрес – [населено място], обл. Д. ал Зор, ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – арабин, религия - сунит, семейно положение – неженен.

На 09.10.2024 г. е проведено интервю с Х. А. А. . Напуснал С. през м. май 2024 г., преминал е нелегално през Турция с помощта на трафикант, като останал там един месец, след което е влязъл в България на 26.06.2024 г. също с трафикант. Пътувал сам, тъй като родителите му нямали пари. Кандидатът е заявил, че селото, в което е роден и е живял със семейството си – [населено място], обл. Д. ал Зор, се управлява от 2017 г. от кюрди. Посочил е, че има трима братя и три сестри, всички били в С.. Баща му е бил в ОАЕ, но бил върнат в С. преди 8 месеца. Заявил е, че преди две години 12 негови роднини са били убити по време на въоръжени сблъсъци, а чичо му поради заплахи е избягал в Р., но молителят не знаел какво се е случило с него. Акцентираща, че имало война, семейството му живеело трудно. Сочил, че в периода преди да напусне държавата си по произход се е наложило да живеят при чичо му в Р. заради водени в района на селото им сражения между ДАЕШ и кюрдите, след което семейството му се върнало в селото. И към момента на интервюто било имало проблеми между кюрди и ДАЕШ. Кюрдите убивали хора, били спрели водата, за да се купува. Семейството му се занимавало със земеделие. Твърдил, че има прояви на дискриминационно отношение от кюрдите спрямо арабите в района, които не можело да излизат от домовете си след залез слънце, умирали от глад, нарочно били блъскани от коли, управлявани от кюрди. Не сочил да е имал проблеми заради изповядваната религия, не участвал в религиозни организации и не членувал в политически партии или организации. Кандидатът е декларирал, че е учил до седми клас в родното си село и преди да напусне С. е работил като автомонтьор при братовчед на баща му. Бил свидетел на много военни действия, но не бил жертва на отвличане, физически или психически тормоз. Споменава за случай, при който е бил арестуван за период от 15 дни от кюрди заради сбиване, в което е участвал негов братовчед. Сочил този случай сред останалите причини да напусне страната си по произход – убийства с калашници на публични места, на които е бил свидетел /пред месарница, пекарна/, невъзможност да се спи нощем, страх, липсата на пари. Сочил, че в С. навсякъде има война и не можел да живее там. Не бил осъждан. Имало вероятност да го мобилизират да воюва с кюрдите или режима в продължение на 10 години или да бъде убит. Искал да бъде в България да учи и работи, да се събере със семейството си и да си осигури безопасен и спокоен живот. Посочва, че непосредствено след регистрацията си, още същия ден е напуснал територията на България през границата със С.. Преминал е през Б. и Х., Х., С., за да стигне до А.. В [населено място] се е предал сам на полицията, след което е пребивавал около два месеца в затворен лагер за бежанци, реди да бъде върнат в България на 04.10.2024 г.

С решение № 1900/25.02.2025 г. председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. А. А. . Среccу това решение е подадена жалба, отхвърлена с решение по адм. дело № 2701/2025 г. по описа на Административен съд София-град, оставено в сила с решение по адм. дело № 11156/2025 г. по описа на ВАС, Пето отделение.

На 03.06.2026 г. Х. А. А. е подал последваща молба за закрила, в която сочи, че е уведомен от семейството си, че поради кръвна междуплеменна война е издирван от членовете на друг клан. Впоследствие за това му били дали документ от администрацията в района. Твърдил, че сигурността в провинция Д. ал Зор била влошена, въпреки споразумението между временното правителство и кюрското ръководство все още мирът бил крехък и имало напрежение между

кюрди и араби. Особено тревожно било и заради действията на Ислямска държава. Регистриран бил най-голям брой инциденти, свързани с невзривени боеприпаси и мини, останали от войната. Имало пряка опасност за цивилните. Опасността била и от въздушните удари на И., евентуално и на Турция, както и от военния конфликт между САЩ и И. с И.. Мерките за сигурност все повече се определяли от неформални милиции, племенни сили и престъпни мрежи. ИДИЛ продължавала да поддържа хиляди бойци в С. и се стремяла да дестабилизира страната, като извършвала атаки и подбуждала религиозно напрежение. Сочил, че имало избягали затворници. Сирийският гражданин писмено твърдил, че изпитва страх да се завърне в държавата си по произход поради непосредствен риск да стане жертва на насилие от страна на въоръжени групировки или на външно нападение. В страната била налице хуманитарна криза и до момента не била разглеждана възможността да му бъде предоставен хуманитарен статут по други причини от хуманитарен характер по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

Към подадената от чужденеца последваща молба е представено писмо на арабски език, впоследствие преведено на български език, в което е посочено, че на 20.02.2024 г. Х. А. А., роден през 2003 г. е напуснал селото. В писмото се съдържат данни, че лицето е било разселено поради спор между неговия клан и друг клан в околностите на селото за парче земя. Спорът между двата клана е останал нерешен. Х. А. А. бил издирван от клана и не можел да се върне в селото поради този спор.

С решение № 59-ОК/17.06.2026 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС и въз основа на справка от 10.06.2026 г. на отдел „Международна дейност“, дирекция „Международна дейност и проекти“ при ДАБ относно С. не се допуска последваща молба с вх. № 15716/03.06.2026 г. на Х. А. А. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение, както за личното му положение, така и по отношение на страната му по произход.

Решението е връчено на 01.07.2026 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, и доколкото се извършва преценка за законосъобразността на акт, издаден по производство по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, което се провежда при различни условия и ред и приключва с различен по съдържание и последици акт спрямо условията и реда на провеждане на производството, което приключва с акт по чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, то се обуславят следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в срок.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, при липсата на допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществени, които да ограничават правото на защита на лицето молител, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК.

На второ място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 - т. 5 АПК/.

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени

доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила /§ 1, т. 6 ДР на ЗУБ/ е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Не се въвеждат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин казано, новите обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по делото липсват.

В практиката е застъпено становището, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след влизане в сила на предходното решение за отказ за предоставяне на международна закрила и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлектират върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението.

Доколкото органът е изследвал налице ли са нови обстоятелства, които се отнасят съществено за личното положение на молителя или до държавата му по произход, то същият не е издал оспореното решение извън пределите на своята компетентност, произнасяйки се по същество.

В случая не се установява каквато и да е било промяна в личното положение на молителя, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост.

Действително е представено в превод писмо, видно от което е налице племенна вражда от 2024 г. за земя и който проблем бил неразрешен, поради което лицето не можело да се върне в селото. В случая конфликтът е възникнал още преди лицето да напусне страната си по произход, но за него то не разказва по време на интервюто, проведено в първото производство по предоставяне на международна закрила. Не е налице нов факт, който да бъде съобразен в производството по последващата молба за международна закрила, тъй като лицето е разполагало с възможността да

разкаже за него. Съдът намира, че този факт е изложен като част от бежанската история с цел същата да бъде променена, а от там и молбата му да бъде допусната до разглеждане в производство по предоставяне на международна закрила. Без значение в случая е и евентуално наличие на война между различни племена, тъй като не се сочи кои са точно тези племена, а в случая и къде точно се намира процесната земя – предмет на конфликт. Няма данни по делото да се е променил етническият състав в С., така че за първи път едва в настоящото съдебно производство молителят да сочи евентуално възникване на конфликти и каквито и да е било отношения между него като арабин и другите арабски племена в района. Дори и да се приеме, че в действителност са налице конфликти с друго племе, не се установява причинно-следствената връзка между това и евентуалното влошаване начина на живеене на молителя при завръщане, вкл. и доколкото се касае за проблеми между различни племена с различни морални ценности - проблеми, които не попадат в обхвата на ЗУБ. Отделно от това, тези конфликти не са основание за предоставяне на международна закрила, а и лицето има възможност да напусне селото, в което е живял и да се засели другаде на територията на С., ако смята, че заради проблемите с други племена има опасност за живота и здравето му. Не без значение е и обстоятелството, че родителите му, братята и сестрите му продължават да живеят в селото в С., като не се сочи промяна на това обстоятелство, нито се представят доказателства за такава промяна.

Предвид това подлежи на анализ ситуацията в държавата му произход – С..

В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят не се яви в съдебно заседание, за да разкаже бежанската си история и да заяви по какъв начин тези нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не са представени доказателства, удостоверяващи конкретни действия на каквито и да е било лица спрямо молителя и членовете от семейството му предвид неговата етническа и религиозна принадлежност преди напускането му на С.. Не са представени и доказателства, че действително след завръщането му в С. ще е дискриминиран, преследван, заплашван от кюрдите или различни групировки или, че същите ще окажат спрямо него насилие, така че това евентуално поведение на кюрди или на представители на различни групировки, вкл. и на Ислямска държава, неблагоприятно за молителя предвид твърденията му, да се приеме за ново обстоятелство от съществено значение за личното му положение, вкл. и доколкото още преди да напусне С., е имало подобни конфликти.

Прави впечатление, че жалбоподателят е напуснал страната си по произход лятото на 2024 г. преди свалянето на режима на Б. А., поради което и буди недоумение желанието му да остане в България въпреки съществената промяна в общественно-политическия живот в страната след свалянето на режима. От информацията, съдържаща се в кориците по делото и в общодостъпни източници, става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Съобщава се за редица страни, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че от страна

на Турция е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, в полза на всички в региона, вкл. и на САЩ, и Европа, които нямат интерес от разделена С.. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза. От съществено значение са и фактите, които са се осъществили през месец май 2026 г., а именно - Съветът на ЕС прие решение за възстановяване на действието на споразумението за сътрудничество със С., спряно преди 15 години; Европейската комисия междувременно съобщи, че работи за осигуряването на 15 милиона евро за укрепване на способностите на сирийските институции, като целта е социално-икономическо възстановяване на С.; съживяване на отношенията с Е.; провеждане на публичен процес срещу хора от режима на А.; пълна координация между сирийското и американското правителство относно предаване на бази в борбата с тероризма; провеждане на преговори между И. и С., чиято оценка е по-скоро положителна, в посока да се постигне споразумение за сигурност; ключовото положение на С. за разрешаване на ситуацията въобще в Близкия И.. Действително в района е налице конфликт между И. и И., но в конкретния случай не са представени доказателства за прякото му влияние върху лицето предвид неговата лична история. Отделно, на сайта на Министерство на външните работи по отношение на С. е отбелязано ниво 5: Предупреждение за преустановяване на всякакви пътувания и незабавно напускане на страната, като последната актуализация е от 10 февруари 2026 г., без промяна от 2012 г. Тази информация, вкл. и относно дейността на българската дипломатическа мисия в Д. и възможността за получаване на консулска помощ, обаче е насочена единствено към българските граждани.

Предвид горното не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя териториален обхват, характер и интензитет като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателя, вкл. и с оглед бежанската му история. Не е спорно, че в С. има множество смъртни случаи, чийто брой не може да бъде установен, но не би могло да се говори за неизяснена фактическа обстановка от страна на ДАБ, доколкото подобна информация не се съдържа нито в международни източници, нито в официални справки на държавата С. от регистъра на населението ѝ.

Действително промяната в обстановката в С. е ново обстоятелство, настъпило след идването на молителя в България, но то вече е било обсъдено с влязлото в сила решение на Административен съд София-град по отношение на молбата му за предоставяне на международна закрила. Дори и това да не е било сторено, настоящият съдебен състав приема, че последвалите събития имат по-скоро положителни последици, като макар и ситуацията да остава сложна, на още по-голямо основание тя не би засегнала негативно молителя, съответно – не е налице основание за допускане на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно т. 39 от решението на СЕС по дело С-465/07 се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсещия закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. В случая личната бежанска история на жалбоподателя се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, като не се установи толкова висок интензитет на безогледно насилие в страната на произход, който да отговаря на изискването за обратна пропорционалност, въведено с решението на СЕС.

Не е оборена съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК материалната доказателствена сила на приетата като писмено доказателство справка. Не са налице никакви данни или доказателства, които да

опровергават по съдържание информацията в представената справка, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. От съдържанието на справката и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт. Дори и да се приеме, че областта, от която идва жалбоподателят, е засегната от военен конфликт, в С. има други области, които се приемат за стабилни и безопасни или са такива, в които животът се възстановява. Посочено е в справката, че в С. са се завърнали 1 563 898 лица, както и в коя провинция се насочват те. Дори и да се приеме, че някои от сирийците не са се завърнали доброволно, не става ясно как това оказва влияние върху личното положение на молителя, като на още по-голямо основание – завръщането им не представлява ново обстоятелство по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Без значение е и обстоятелството от коя страна се завръщат те. Формира се изводът, че ситуацията в С. е овладяна до степен, осигуряваща приемливо ниво на сигурност за гражданите.

При това и не е приложим принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ.

Липсват данни член от семейството на молителя по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от негова страна, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Основание за допустимост на подадената молба не представлява тежката хуманитарна криза в С. и района. Тук следва да се посочи, че не е налице хипотезата на чл. 9, ал. 8 ЗУБ, доколкото под „други причини от хуманитарен характер“ по нейния смисъл се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в чл. 9, ал. 1 ЗУБ, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. В конкретния случай такива не се изтъкват.

Съдът следва да отбележи, съобразявайки промяната в политическата и икономическата обстановка в С. от началото на месец декември 2024 г., че Агенцията за бежанците на ООН призовава държавите да се въздържат от принуждаване на сирийските бежанци да се завърнат в С.. Отделно от това, е публикувано, въпреки че ВКБООН не насърчава широкомащабно доброволно завръщане в С., че е необходимо организирано и поетапно завръщане. Безспорно е, че участието на ВКБООН в процесите на завръщане се основава на принципите за доброволност и информираност на бежанците и вътрешно разселените лица, за което се съдържат данни както в представената по делото справка, така и в Съображенията относно международната закрила на лица, търсещи закрила от Сирийската Арабска Република, от май месец 2026 г. на ВКБООН. Поведението на ВКБООН е изцяло насочено към защита интереса на сирийския народ, полагане на усилия за икономическото възстановяване на страната, подобряване на здравеопазването и образованието, оказване на подкрепа при завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт в С.. При това, съобразявайки позицията на ВКБООН, предвид бежанската история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, се формира извод, че с твърденията си в конкретния случай молителят цели получаването на международна закрила

единствено по лични причини, но не и на основание нови обстоятелства, които са от съществено значение за личното му положение, или нови обстоятелства относно държавата му по произход.

Заключение: въпреки че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от чл. 142, ал. 2 АПК, с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е променена съществено, съдът приема, че правилно последващата молба на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно ЗУБ не е средство за незачитане на силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Формира се извод, че оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ
ЗУБ Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , против решение № 59-ОК/17.06.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет /И. М./.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: